

Hlavní název: Národní listy
Datum vydání výtisku: 7.11.1902
Číslo výtisku: 306
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1214-1240
Číslo stránky: [1] - [2]

SYSTEM
◆KRAMERIUS◆

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

Na »Národní Listy«
ranní a odpolední
předplácí se
v Praze
v administraci
na měsíc 2 K — h
ve filiálkách
na měsíc 2 K 30 h
Poštou:
na měsíc 3 K 20 h
s dvojitou zásilkou:
na měsíc 3 K 30 h

NÁRODNÍ LISTY

Odpolední vydání.

Číslo v Praze za 2 h
a na venkově za 3 h

Předplacení
a inseráty
přijímá administrace
v Mariánské ulici,
číslo 3.
K též redakce
a expedice.

Telefonické zprávy „Nar. Listů.“

Úsudky o situaci.

Z Vídně, 7. listopadu. Úsudky o situaci v parlamentě jsou vesměs velmi vážné. Nikde nepocítují žádné radosti nad tím, že konečně sněmovna poslanecká má svůj jednacípřád, jenž vystačí na několik schůzí.

»Arbeiterzeitung« se diví, že poslanci stran neněmeckých vyhověli náležitě Čechů, vyslovenému přý návrhem, aby se neprodleně zahájila rozprava o řeči, kterou měl přednést ministrava dr. Körber v zahajovací schůzi 16. m. m. Ochota německých stran je přý však zcela pochopitelnou. Poslanci jsou přý rádi, že konečně vědí, co se bude dít zejtra. Co to bude, to je však celkem lhostejno. Hlavní věcí jest, aby parlament měl na několik dní zabezpečený jednací řád. Jak dlouho potrvá tento stav naprostě nejistoty, nemožno přý si snadno vypočítati, ježto jsou pilné návrhy, kterých přibývá co den, zajisté jen demonstracemi. Čechové chtějí přý jimi ukázat, seč by byli, kdyby chtěli. Avšak tyto demonstrace mohou se stát velmi záhy opravdovostí. Může snad dojíti k tomu, že Čechové by rádi šli nazpět, ale že nenajdou cestu. Z dlouhých zkušeností se ví, že sněmovnu nic není tak, jako debata, která nemá žádného výsledku a jako theoretické rozpravy o jazykových otázkách, které nemají žádného podkladu a žádného cíle. Nepospíš-li sobě dr. Körber s ohlášenou svojí osnovou jazykovou, může býti proň tuze pozdě. Po celém týdnu trudné, těžké práce volební bylo včera vidět zase jednu sněmovnu, ale radost to nepůsobilo nikomu žádnou.

»Vaterland« se rozliší po stranách sněmovny a počítá, kde která jest proti nové branné předloze. Potom se táže, kde jest vlastně většina pro tuto vládní osnovu. List připomíná, že v Anglii jen výjimečně posuzují předlohy branne se stanoviska opozičního a cituje výrok známého učence Lorence Steina: Nic neplatí národ tak draze, jako svoji bezbrannost.

FEUILLETON.

Batovičtí juhasové.

Črta z Podhalí. Napsal Jaroslav Hašek.

Ještě se ani slunko nezejvílo v rozsochatých větvích starých, zkrivených borovic, a již na stráni nad Batovicemi zaběhly se ranní mlhou tlupy ovčů, ozvalo se cinkání zvonců, štěkání psa a hlas zahlaholil z vodních par:

Po voli ovjeckí, kto ze vas podojí?
Bača pje v karemje, juhaši no zboji.
Juhaši, bačovje, Fan Bog vas pokarže,
za tole ovjeckí, co stojom v kosorže.

Silný hlas zpívajícího pastýře odrážel se v ranním tichu od skalisek, zakrytých stěnou černých, starých stromů, nesl se údolm, odrazil se od okolních stráni a utonul v záplavě kosodřeviny ve výši.

A sotva umkl, ozval se s protější stráně ncvý zpěv, který přehlušil štěkot psa, který, slyše zvuky s druhé strany, pobíhal, vydávaje ze sebe zuřivě melodie, jako vztekly.

Pastýř na protější stráně zahoukl:

To su hlopci, to su,
co sablicky nosu,
ně taci galgaňi*)
co su ta na strani.

Jakmile první zpěvák uslyšel tento zpěv, vykřikl na protější stráně na svého kolegu:

„Jáso Torbiku, kdo je galgaň?“

A s protější stráně se ozvalo, jako když hrom zaburácí, div, že mlha neřídla: Jaňku Misare, lumpe, ty jsi galgaň a jako na potvrzení toho ozvalo se s protější stráně ovčů bečení a

Styrsko-hradecký »Tagblatt« uverejňuje též přehledku po stranách sněmovních a jich chování se vůči nové předloze branné a dospívá k tomu závěru, že německá strana lidová nepřijme žádným způsobem osnovu tu, naopak že bude jí potráti co nejrozhodněji též německá strana pokroková.

»Neues Wiener Tagblatt« sděluje, že vláda nechce se dlouho dít na stav věcí v parlamentě, nýbrž přivodit vyjasnění již v polovině tohoto měsíce o tom, zda sněmovna chce býti dělnou t. j. zda jest ochotna vyříditi zatímní rozpočet a předlohu brannou.

Osobní.

Z Vídně, 7. listopadu. Náměstek státního zástupce Bedřich Souček přeložen byl z Olomouce do Brna, náměstek státního zástupce Vladimír Schmedl přeložen z Nového Jičína do Olomouce a soudní adjunkt v Jihlavě Emil Honsig jmenován náměstkem státního zástupce v Novém Jičíně.

Telegrafické zprávy.

Z Vídně, 7. listopadu. (C.-B.) Ministr financí jmenoval kancelářského oficiála u finanční prokuratury v Praze Karla Töršicha adjunktem při ředitelství pomocných úřadů.

Ministr kultu a vyučování jmenoval chemika dra. Arnošta Mormanna ve Vídni učitelem na německé státní průmyslové škole v Plzui.

Ministr kultu a vyučování jmenoval na základě § 4 nařízení ministerstva spravedlnosti, vydaného dne 31. července 1896 v dorozumění s ministerstvem vyučování, ř. z. čís. 151, ve příčině zřízení sboru odborných znalečů v záležitostech práva autorského ředitele pražské konservatoře dra. Antonína Dvořáka předsedou a dirigenta německého zpěváckého spolku v Praze Bedř. Hesslera místopředsedou tohoto sboru pro obor umění tónového v Praze na dobu nynější funkční periody.

dali se psi na obou stranách do pronikavého stěkotu.

Pak nastal na obou stráních slovní boj. Nádvky nesly se přes moře mlhy v údolí a vracely se sesíleny od jednoho ke druhému. Zkrátka, hrozný povyk v ranním šeru, až z kolby v údolí batovičtím vyběhl bača Rubar s valaškou v ruce, domnívaje se, že snad juhase někde nahoře předpadi medvědi.

Jakmile ale poznal slova: šubenica*), uopica**) a podobná slova, vrátil se ihned nazpět ku praskajícímu ohni v kolibě, kde k valachovi Burku, vařícímu v kotli žinčicu, prohodil: „Jáša Torbik a Janík Misar se zase hádají, hrmené střely do nich i do jejich frajerky Haňky.“

Pak se usadil na houně do kouta, uptjel z črpků teplé žinčice a hovořil: „Jaktěživ jsem neslychal, aby dva juhaši se bili pro jednu dívkul Až večer se vrátí, zeptám se jich, co mají pořád spolu? Pak vstal a odešel za svou práci.

Po pěkném, jasném dnu, přišel mlhavý večer. Měsíc mde protřel táhlými pruhy mlh, která stále se přetvářala z jednoho konce údolí do druhého.

V útulné kolibě seděli u ohně oba ranní zpěváci, valach Burka, a v koutě, bača Rubar.

„Vy jste darebáci,“ ozval se k oběma juhasům, kteří, sedíce naproti sobě u ohně, kouleli druh na druhá očima, jakoby se chtěli již každou chvíli na sebe vrhnout. „Vy jste lotři, vy jste zvěř, vy jste, zkrátka ničomové,“ po-

Z Kielu, 6. listopadu. (C.-B.) Cisar Vilém nastoupil o čtvrt 11. hod. več. na palubě lodi »Hohenzollern« cestu do Anglie. Torpédový člun »Sleipner« a křižák »Nymphen« provazují »Hohenzollern«.

Z Petrohradu, 6. listopadu. (C.-B.) Ministr financí Witte přibyl na své zpáteční cestě po vých. Asii do Sebastopolu, odkud odebere se do Livadie.

Ze St. Etienne, 6. listopadu. (C.-B.) Ve schůzi zástupců uhelných dolůch společenství a horníků, konané dnes večer, prohlásili zástupci společenství, že nevedou v jednání o otázce minima mzdového, ale že přijmou rozhodnutí smířícího soudu ve příčině zvýšení mzdy premiemi.

Z Paříže, 6. listopadu. (C.-B.) Rozpočtová komise zabývala se dnes otázkou cukerní, schválila brusselské úmluvy, ale usnesla se požádati ministra orby a ministra financí o vysvětlení, zdali nebudou moči německé kartely pomocí šfrankového cla, ustanoveného ve čl. 3. této smlouvy jako maximum, proti Francii konkurovati v případě, že bude v Německu cukr levnější vyráběn než ve Francii.

Z Londýna, 6. listopadu. (C.-B.) Cranborne odvětil v dolní sněmovně na dotaz, je-li pravdivým prohlášení bulharského ministerského předsedy, že všechny vlády, jedinou výjimaje, chtějí do reformačních otázek v Makedonii intervenčním způsobem zasáhnouti, že vláda anglická neobdržela takového prohlášení.

Po krátké debatě schválena předloha o 8 millionech liber šterlinků, povolených pro jižní Afriku, v prvním čtení.

Z Londýna, 6. listopadu. (C.-B.) Král odebral se dnes do Sandringhamu.

Z Londýna, 6. listopadu. (C.-B.) Telegram »Reuterovy kanceláře« z Curagaa označuje zprávu venezuelského úředního listu ze dne 4. t. m., že Castro porazil Matosa u La Victorie za úplné vymýšlení. Matos stojí přý naopak se svým silným vojskem u Cuy.

malu promlouval, pokyvuje hlavou. Vy se hádáte mezi sebou jako Turci. A proč se hádáte, proč se rvete? Bijete se pro Haňku z Batovic. Nestydíte se, pro Haňku se bit, vy dva juhasové, žili jste spolu od malíčka a nyní...

„Bačo,“ promluvil Torbik, „Haňka jest nekrásnější v celých Batovicích.“

„Má černé oči,“ řekl Misar.

„Má pěkné vlasy,“ mluví dále Torbik.

„A padesát ovčů, dvě krávy,“ poznamenal Misar.

„Jednu salaš, dva košary a domek, dodal Torbik.

„To jest něco jiného,“ ozval se z kouta bača, „ale dva si ji nemůžete vzít.“

„Já si ji vezmu,“ řekl Misar, a skoro současně vykřikl Torbik: „Mou bude!“ Oba dva soukove podívali se současně na své opasky, za nimiž svítily v záři ohně pěkné, vyleštěné nože.

„Víte co,“ promluvil bača, „musíte jít k ryehtáři, jest to sice mladý chlap, ale zkušený člověk; ba, že zkušený, ve městech byl vojákem, ba, ve městech. On zná Haňčina otce, však jeho pole na jedné straně a hned za potokem ryehtářská. Ten to rozhodre. Moudrý člověk. V neděli tam můžete jít. Řekněte mu to a to, čič, co chceš, a urovnejte to.“

„Dobrá, půjdeme,“ zvolali oba juhasové.

V neděli ráno vkročil Torbik do světlice ryehtářovy v Batovicích a pravil mladému ryehtáři: „Poslyš, ryehtáři, zde máš dvě ovce. Já mám rád Haňku a chce si ji vzít za ženu, ale on ji chce také Misar. Náš bača povídá, že ty znáš Haňkova otce, že přý i k nim chodíš, fekní tedy Haňce, aby si vzala mne, Jášu Torbika.“

Ryehtář potězkal ovce a odpověděl: „Dobrá, uvidíme.“

*) šibeničník.

*) šibenice.
**) opice.

Co se děje?

Z mnoha stran slyšeti nevlídné pointovanou otázku, co vlastně ve Vidri se děje a jaký bude pátý akt tragikomedie, která dnes ve vnitřní politice rakouské se odehrává?

Svědčí to o veliké nervové rozzechválnosti českého obyvatelstva, že po třech nedělních parlamentních práce je již tak neudůtklivo a že ani nepozoruje, jak počítala se delegace česká, aniž by bylo třeba hluku a rámusu, ve prudké obstrukci, v soustavném znemožňování prací parlamentních.

Již před třemi nedělemi byla na jednacím pořadu vídeňského parlamentu předloha vládní o reformě tiskové. Kde je dnes tato předloha, kam se poděla, co se s ní stalo?

Je odsouzena čekat, trpělivě a klidně, až na ni po projednání pilných návrhů, jichž je na stole slavné vlády aspoň 50 a jichž tam co nevidět bude sto.

A přece ozývají se tu i tam hlasy, jakoby poslanci čeští byli dali se pohnouti k nějakým ústupkům. Dokonce ne!

Než dospěje parlament k jednacímu pořadu, než rokovati se bude o reformě zákona tiskového, k němuž máme příčinu v nejednom ohledu chovati se sympaticky, nplyne nejméně půl léta.

A při tom nebude třeba jediného ostrého slova, jediného násilného skutku, jediného bouřné scény!

Delegace české snaží se jen jediný předmět uvést na jednací pořad, o jediném se vysloviti a to jest známý projev člena vlády dra. Körbera o jazykové otázce. K debatě o tomto předmětu dnes konečně došlo, jakkoliv se strany vlády právě tak, jako se strany německé — interest obou tu totožný — všemožné činěny pokusy, aby debata o této otázce zmizela v parlamentním propadlišti.

Však nepodařilo se to, nepodařilo se ani jinými, chytré vymyšlenými úklady zjednatí průchod náhledu, že odložený návrh pilný přestává být pilným návrhem.

Co děje se tedy tou dobou?

Poslanci čeští obstruují a nedá se tvrditi, že by to, jak známe poměry a nálady, ostatní strany a poslance příliš iritovalo. Nepopíráme, že nadejde doba, kdy stanou se nepokojnými, je to přirozeno, však zdá se, že obstrukce násilná již se přežila a že dojde k ní jen v případě provokace. Dnes zjištěno, že jednací řád poskytuje tolik příležitosti k obstrukci tiché, že v aparátu parlamentním je tolik koleček a pák, jimiž se dá stroj ten zastaviti, že na příklad různých hudebních nástrojů v politickém dramatu nebude ani zapotřebí, a že také nebude třeba, aby opakovali se v domě výjevy, jaké arazovali před pěti a čtyřmi lety sociální demokracie a jejich všenešmečtí a německo-nacionální spojenci.

Torbík s blaženým úsměvem odcházel.

Za půl hodiny potom, stál ve světnici před rychtářem Misar a pravil k němu: „Zde jsem ti přinesl dvě ovce. Já mám rád Haňku, a chci si ji vzít. Ty prý jsi s jejím otcem jedna ruka, řekni jí tedy, aby si vzala mne, Jaňka Misara.“

Rychtář vzal ovce, a přislibil, že o tom promluví, a jako před chvílí odcházel. Torbík s úsměvem, odcházel i nyní Misar. Oba dva byli blaženi.

Méně blaženým cítil se toho dne bača Rubar, neboť se mu ztratily čtyři pěkné, tučné ovce.

Za týden stál opět Torbík před rychtářem. „Přijďte za týden oba, a buďte spokojeni,“ pravil k němu usměvavě rychtář, a když odcházel, šel s ním až ke dveřím, kdež Torbíkovi zašeptal do uší: „Ale je to děvče!“ A Torbík, zářící štěstím, odvětl: „Já to říkal!“

Totéž pravil později Misar, když mu šeptal mladý rychtář do uší: „Ta má oči!“

Celý týden žili oba juhasové beze všech potyček. Nadešla očekávaná neděle. Juhasové, s vyřešenými opasky, přišli ráno k rychtáři. Rychtář uvítal je s úsměvem, dal jim napít slivovice, sám se též napil a pak vážně, tichým hlasem řekl: „Vše jest urovnáno, Haňku si vezmu za ženu já sám!“

Kdyby byli juhasové pepadli čtyři medvědi, nebyli by se více ulekli, než těchto slov.

Chvilí stáli mlčky a pak zašeptal Torbík: „Jnu, když to musí být!“ Misar mlčel.

Když vyšli ven, podal Torbík Misarovi ruku. Za dva dni ztratilo se rychtářovi šest ovcí, a Jaňka pohřešila také šest.

Dobří juhasové se odškodnili.

V tom česká obstrukce láhiti se bude od obstrukcí německých: že bude provozována bez hluku a skandálů a že nebude tak sprostá a zuřivá.

Jinak by ovšem bylo, kdyby zlíbilo se odpůrcům našim užiti násilí, aneb kdyby praesidium — chuti by mělo k tomu dosti — nezákonnými výklady jednacího řádu znásilnilo mělo právo! Potom ovšem by se z řad českých jiná ozvala tonina. A jak dlouho domnívá se vláda že potrvá tento stav obapolného vyčkávání, této zajímavé „patience“? To je její věc. My, kteří bez mála 50 let čekáme na provedení zákona, obsaženého v kabinetním listě císaře Ferdinanda z 8. dubna 1848, čekati můžeme ještě nějakou dobu. Dlouho vláda nebude mít času hráti si s nejalovnější otázkou.

Naléhavé a velké na ni čekají podniky a třeba že podati se jí některé z nich na nedlouhou dobu odložit — v několika měsících ocitne se vláda na pokraj propasti, že nezbuďe jí nic jiného, než ji přeskociti neb se do ní skáceti.

Patnáctého tohoto měsíce má být říšské radě konec.

Co ale potom? Dr. Körber parlament buď rozpustí nebo ho uzavře. Co mu pomůže rozpustění? Do Vidně vrátí se všichni čeští poslanci do jednoho, kteří jmenovaného dne ji opustí.

Domnívá se, že vrátí se v jiné náladě a s jinými nároky v příčině jazykové práva?

Nač tedy takové experimenty?

Anebo chce snad dr. Körber rozetnouti gordický uzel oktrojováním a na základě § 14. změnit jednací řád, který by na přístě učinil jakoukoli obstrukci nemožnou, či že by snad změnil volební řád ve smyslu demokratickém? Necht' to zkusit! Uvidí, jak pochodí!

Z říšské rady.

Pilný návrh

poslanec inž. Kaftana a soudruhů v příčině urychlení stavby druhého koleje železniční na trati Praha—Benešov, Praha—Zdice, Strakonice—Nepomuky a projektovaného rozšíření stanic c. k. státních dráh, konečně stavby dráhy Louny—Rakovník, zní:

Velká doprava na tratích Praha—Veselí, Č. Budějovice—Plzeň a Praha—Plzeň, vyžaduje v zájmu pravidelnosti vozby, zejména s hledem k bezpečnosti vozby, rychlé provedení druhých kolejí, zejména na tratích Praha—Benešov, Praha—Zdice a Strakonice—Nepomuky, potom brzké rozšíření stanic v Praze, Plzni, Nuslicích, na Vyšehradě, v Obrnici, Bilíně, Zlatci, Čes. Budějovicích a konečně započítí stavby dráhy Louny—Rakovník, pro které stavby byly potřebné prostředky peněžní již před rokem zvláštním zákonem povoleny.

Velká nouze, která v král. českém zavládla mezi dělnictvem následkem nedostatku zaměstnání a jež by velmi snadno v blízkém zimním období mohla způsobiti katastrofu, vyžaduje co nejnnutnější brzkou pomoc, kterou lze nejlépe poskytnouti neprodleným zahájením jmenovaných prací, nikoliv však toliko na krátké trati a ojedinele, nýbrž v celém svém rozsahu, jelikož mohou zemní a skalní práce, opatření a dovoz stavebních hmot pro staniční budovy a mosty, pro šterkování kolejí, zhotovení kolejnic, výhybek a drobného materiálu i v zimě prováděny býti.

Z těchto závažných důvodů činíme tento návrh:

Slavná sněmovno radí se usnísti:

C. k. vláda se vyzývá:

1. Aby překročila neodkladně ke stavbě druhých kolejí na tratích c. k. státních dráh Praha—Benešov, Praha—Zdice, Strakonice—Nepomuky včetně s opatřením potřebných hmot, taktéž k projektovanému rozšíření nádraží a sice v celém rozsahu těchto prací a aby stavbu trati Louny—Rakovník urychlila.

2. Aby pro zřízení druhých kolejí na tratích Benešov—Veselí, Čes. Budějovice—Strakonice, Nepomuky—Plzeň a Louny—Slaně, potom pro rozšíření stanic ve Zdicích, Berouně, Táboře, Slaně, Lounech potřebné projekty největším urychlením vypracovala

e prostředky k tomu cestou ústavního obě vyhovla.

Ve formálním ohledu budíž návrh tento veškerým dle § 42. j. ř. přípustným zkrácením projednán.

Ve Vidni, dne 6. listopadu 1902.

Denní zprávy.

— Skvrna na provolání ve prospěch atavby Národního divadla v Brně. Na provolání, vydaném ve prospěch důstojného Národního divadla v Brně nachází se také podpis „česko-slovensky, sociálně-demokratického“ výtečníka a poslance Hybše z Brna. Pan poslanec Hybš byl vyzván zvláštním dopisem k tomu, aby svolil ku připojení svého jména ku podpisům národních poslanců českých a v dopise, zasláném dne 22. srpna t. r. výslovně stálo, že nedojde-li odmítavá odpověď do 10. září, že to pokládáno bude za svolení. Že poslanec Hybš byl vyzván, nestalo se snad nedopatřením, jak vysvítá z brněnských listů, nýbrž cti této stal se účastným teprve „po předběžné dohodě s českými sociálními demokraty“ („Lid. Nov.“). Že mu prokázána byla zcela nezaslouženě, dovodil nepochybným způsobem, odvolav svůj podpis v sociálně-demokratickém listě brněnském „Rovnosti“, nota bene, deset dní po uveřejněním provolání. Pan Hybš neví, jak se na provolání jeho podpis dostal, ačkoli dopis mu zasláný obsahoval uvedenou klausuli o svolení, která stála ostatně ve všech přípisech ku poslancům, jichž jména namnoze byla ku provolání připojena jenom na základě takového svolení, mlčky daného. Také p. Hybš dal si po deset dnů líbiti toto „jemné násilí“, a důvody, jimiž veden, vzechopil se ku přepření svého podpisu, jsou náramně pěkné. Uloženy jsou v brněnském německém sociálně-demokratickém orgánu, „Volksfreund“ V listě tom povídá soudruh Hybš, že prý jméno jeho bylo dáno na provolání, aby prý brněnské Němci, voliči Hybšovi, byli proti němu postváni! Tedy teprve po upozornění brněnským „Tagesboten“ odhodlal se česko-slovenský sociální demokrat vyhoviti ječné zmo pohoršení v očích německých buržoaztí v Brně proti své osobě! Přispěvek ku poznání česko-slovenskosti části sociální demokracie, česko-slovenskou samozvané...

— Jubileum arcibiskupa Kolna. V sobotu dne 8. t. m. je tomu 10 let, co povolán na stolec Metodějův syn z českého lidu dr. Kohn, z kteréhož důvodu dává si arcibiskup pořádati všeliké jubilejní oslavy. Politický spolek pro severní Moravu v Olomouci pořádá z téhož důvodu v neděli dne 9. t. m. o 4. hod. odpo. s chůzí v Sokolovně v Olomouci (na Bělděch), na níž rokovati se bude o desetileté činnosti arcibiskupově s o jeho poměru k českému národu. Bude zajiště velmi prospěšno, když ve chvíli, kdy kadidlo sebečivěly vznášeti se bude kolem arcibiskupa, také lid veřejně označí své stanovisko, aby konstatoval, jak po 10 letech činnosti arcibiskupovy neustěněny jsou poměry v arcidiecesi, jak lid je rozeztřán, kněžstvo nespokojeno a roztrpčeno. Lid český zve se tedy k hojně účasti, a sice lid všech stavů, aby, odsuzuje denně v soukromých hovorech jednání arcibiskupovo, dal také svým účastenstvím při této schůzi na jeho svůj nesouhlas s politikou arcibiskupovou. Též venkov se zve k návštěvě.

— Kluby občanské. Občanský klub v Karlíně bude mít dne 13. listopadu o 8. hod. večerní mimořádnou valnou hromadu v hostinci p. Ant. Kazdy, Palackého třída v Karlíně. Pořad. I. Čtení zápisníku řádné valné hromady. II. Volba předsedy 9členného výboru a 5 náhradníků. III. Volné návrhy.

— Rodinná zpráva. Slečna Olga Vulterrina, dcera vrenního oficála a předuistry stanice v Kouřimí a pan Čeněk Sule, chef finy Čenek Sule a spol. v Praze, slaví budou sňatek svůj v děkanském chrámu v Kouřimí v sobotu dne 15. listopadu o 11 h. dop.

— Úmrtí. Ve Slaném zemřel dne 5. t. m. ve věku 70 roků c. k. poštmistr pan Karel Hofeješ. Pohřben bude v sobotu dne 8. listopadu o 10. hod. dopolední z domu čis. 190 v Slaném na místní hřbitov.

— Otevřený převoz. Mezi Holešovicemi a Trojí za Kubínzkého továrnu byl včera otevřen nový převoz.

— Přerušená doprava. Nedaleko stanice elektrické dráhy v sádech na Karlově náměstí včera po 4. hodině odpolední přepálo se vrchní vedení a vozba na dráze byla skoro hodinu přerušena a sice nejen na trati vinohradské, ale i na trati vyšehradské.

— Co přichází s hůry. S předsídl domu číslo 3 v Rybní ulici na Strémě městě včera před 7 hodinou večerní utrhl se kus omítky a spadl na úradníka pojišťovací společnosti p. Jindřicha Schwarze a jeho choť. Manželé nahodou neutrpěli žádného poranění tímto naštěním s hůry.